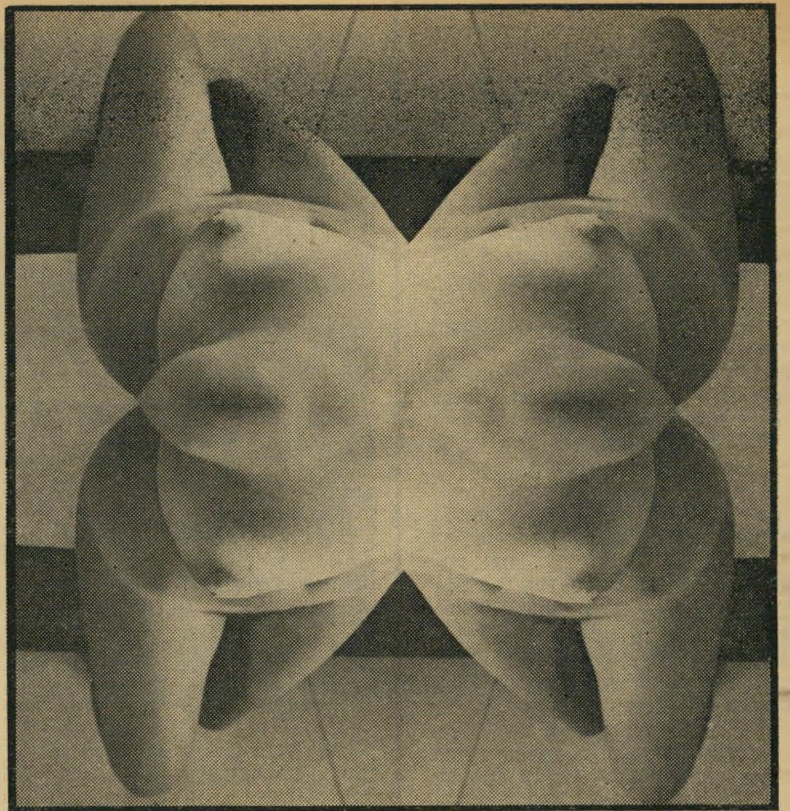


האחת
עליה
הנד
חושב
תמיד

קנט



"אשה" של יהודה ניימן
יצירת אמנות מופשטת

מלון
רמת
אביב
Ramat
Aviv

הידוע לך שהתזמורת
הישראלית הטובה ביותר
של

ג'ורג' טאובנר
עם

הזמר רוני כהן

מופיעה ערב, ערב
בבראמפיתאטרון
של

מלון רמת-אביב

החל משעה 9 בערב

(בימי חול תנתן הנחה של 30% לחמשת השולחנות
הראשונים

הזמנת שולחנות בטלפון 443181, 5 קוים ת"א

פרסום לאור

כאכה נאליצ!

מברודווי והשדרה החנישית מגיע אליך שפתון
"כוכב הזהב" של דורה גלוס, שפתון הכוכבים.
דורה-גלוס - 18 נוונים אופנתיים חדישים
נשיק KISSABLE כמובן.
דורה-גלוס בשלש אריוות שונות:

★ אריוה סבובית פלסטית

1.95 ל"י

★ אריוה סבובית במסכה מתכת

3.10 ל"י

★ אריוה סבובית מחודרת

3.90 ל"י



dura-gloss

כל אחד ופחדיו שלו. כי הצעירה,
איקה (מתחרו עם לילה) בראון, ישב מזה
שנה בפאריס, צייר ציורי-שמן עליו-צבעים,
ועבר למחייתו כצבעי וכשומר-לילה בשגריר
רות. כאשר הביא את חלקי-הבובה לאולפנו,
הרכיב אותה בתוך תמונה שחורה, כששבריה
מבצבים מבעד לקרעי שק שחור.

זו הייתה תחילתה של דרכו החדשה, ושל
סיגנונו החדש. תמונותיו הפכו לחיות מועי-
זעות, אך הוא הרגיש שכך הוא חייב לצייר
כליד התקופה. מי שראה את תמונותיו,
הרגיש כמוהו. למרות שקרא ליצירותיו קומי-
פוזיציות, או בובות — ראה בהן כל אחד
את פחדיו שלו: את אימה-השואה, או נשמות
ערטילאיות, או יצורי-אנוש מוזרים.
ואו החלו הבובות גם לשנות את גורלו:
תמונותיו הירשימו אנשים רבים. הוא החל
להציג בתערוכות. הוא מכר תמונות. הוא
הפך צייר מצליח. הוא קנה מכונת.

במכונת זו דרה, בשונו מחופשה בישראל,
התנגש בעץ שבצד הדרך. מכונתו הפכה
לגרוט-מתכת מעוותת, וגופו המרוסק ביצ-
בץ מתוכה, בדיוק כמו בציורי-האימה שלו.
המבקר בתערוכת-הזכרון שלו, במוזיאון
תל-אביב, נלכד מיד במועקה הנוראה שבתמו-
נותיו. זוהי החיה אמנותית מועזעת, ובלתי-
אמצעית. בצד חבלים כרוכים על בדים אפי-
לים, זועקות הבובות השסועות מתוך לועים
פעורים בתמונה. המועקה גדלה, כשנוכחים
במה שאמר עליהן איקה, כמה חדשים לפני
מותו: "הפחתי בחפצים אלה רוח חיים
משלי. הפכתי אותם לבני אלמחתי."

אנשי הגרוטאות הקטנים

בפינה עמד איש חשמלי מאד: ראשו הי-
עגלגל, המוטה בחן, היה נורה. ידיו הגמי-
שות — חוטי חשמל. הוא עמד על כן של
מנורה, רגלו הייתה פנס כיס מאורך. אבל
הוא בפירוש נראה כמו איש. פיסלה אותו,
מגרוטאות חשמליות, ילדה בת 12 והוא
מוצג במוזיאון ישראל.

יש לו חברים: פסלים עשויים מחוטים,
קפיצים, שברי כלי-בית ושעונים מפורקים.
הם נראים כאילו טיילו החוצה מספר מדע
דמינוני. יש גם אדונים קטנים מחימר, עם
שיניים מפחידות משברי גפרורים, והמון
המון ציורי ילדים. מישראל, מכל העולם,
ומשל ציירים גדולים כשהיו עוד ילדים
קטנים. כולם יוצגו באגף-הנוער, שיפתח
השבו, לכבוד יום ההולדת הראשון של
המוזיאון החדש.

חץ מפסלים וציורים שנוצרו בידי ילדים,
יהיו באגף הנוער הדרכות במוזיאון, חוברות
למודי-אמנות לילדים, וקורסים להרפוסת-
אבן, קארמיקה, ציור ופיסול, בהם יוכלו
הילדים להביע וליצור את כל יצורי דמיונם.
ילדים אלה לא יצטרכו לגלות את ה-
אמנות. הם יצמחו איתה, והיא תהיה חלק
מהם.

אמנות

ציור

קימורים שאין בעולם

קודם הייתה בחורה ערומה אחת. אחרי-כך
נוספת אליה שניה, ושלישית, ורביעית. כולן
מצולמות על נייר מבריק, וזהות לחלוטין.
הגבר התבונן בהן בטיפוק, לקח מספריים,
גזר אותן בצורה זהה, והדביק אותן יחד.
התוצאה הייתה מדהימה. היא הכילה לא
ארבעה חלקי-בחורות, אלא מין גוף גיאו-
מטרי, או כוכב מזור, מורכב מקימורים
נשיים מכל הכוונים. גם במקומות כהם לא
היו קודם — הם נוצרו אחרי ההדבקה.
אפילו קימורים שאין בעולם, הופיעו פתאום.
יהודה, ניימן סיים עוד אחת מיצירותיו:
צלום-מורכב, שהורפס על-גבי מתכת צבועה.
הקץ לימי הביניים. הצייר בן ה-35,
שבילה את השליש האחרון של חייו בפא-
ריס, אך מתעתד בקרוב להציג את תמונותיו
בארץ, צייר תמיד בצבעי-שמן. אבל לבסוף
החליט שבמאה העשרים, צריך ליצור באמ-
צעים שונים מאלה של ימי-הביניים. שבעידן
הטכניקה, יש ליצור באמצעים טכניים. כמו
מצלמות, מראות, מספריים, שבעזרתם הוא
הופך בחורה פשוטה שהתפשטה — ליצירת-
אמנות מופשטת.

שכר האימה

בתוך פח הזבל הייתה מושלכת בובה
מונצת. גבר צעיר, יפה-תואר, עבר במקרה
ליד פח-האשפה. הוא ראה את שברי-הבובה,
שלה אותם החוצה, ולקח אותם לביתו.
מאותו רגע השתנה גורלו מן הקצה אל
הקצה.



איקה בראון ובובות
לועים פעורים בתמונה